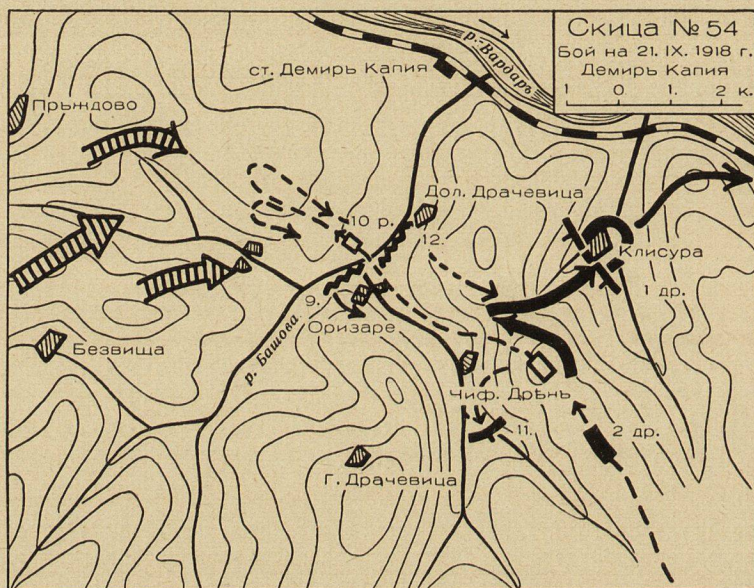

ваше отъ югозападъ къмъ Демиръ Капия. Къмъ тѣснината пъкъ отстъпваха наши части съ 3-а дивизия.

10-а рота посрещна врага съ силенъ пушеченъ и картеченъ огънь, но не можа дълго да се задържи на заетата висота. Нападната отъ превъзходни сили, обстрелвана съ артилерия, а скоро и отблизо застрашена, тя се принуди да отстъпва. Подъ силния натискъ на противника, преди да бжде подкрепена отъ другитѣ две роты, 10-а рота напустна висотата, и съ бой се отдръпна къмъ рѣка Бошава. . . Въ този моментъ, обаче, срещу бързонастъпващия врагъ смѣло застанаха 9-а и 12-а роты и поеха върху себе си

тежестъта на тази неравна и бързоразвиваща се борба, съ което дадоха възможность на 10-а рота да се измъкне отъ опасното положение. Тѣзи роты оказаха упорита съпротива, и дълго издържѣха голѣмия вражески напоръ, но следъ около два часа и тѣ, на свой редъ, трѣбваше да се оттеглятъ отъ висотитѣ при Дрънъ-чифликъ. Въ този бой загинаха командирѣтъ на 12-а рота, капитанъ Цончо Йотовъ Нѣмцевъ, и командирѣтъ на картечния взводъ, поручикъ П. Амиорковъ. Тѣзи двама офицери бѣха пронизани отъ пехотни куршуми.

Задържайки се на последователни позиции, 9-а и 12-а роты дадоха възможность на Полка да се изтегли по пжтеката за с. Клисура, а следъ това, подъ прикритието на 9-а рота (капитанъ Вѣнко Начевъ) и по-късно — на 5-а рота — да отстъпи къмъ споменатото село. Друго не можеше и да се направи: Полкѣтъ нѣмаше артилерия, а и задачата му — да задържи западния изходъ на тѣснината Демиръ Капия — бѣ станала вече неизпълнима, защото многоброенъ противникъ бѣ достигналъ тази тѣснина, и наводняваше мѣст-